

formener man ikke allerede nu at kunne stille Krav om yderligere Lønningsforbedring for disse Funktionærer.

Derimod er der i Overensstemmelse med, hvad ovenfor er anført, i Forslagets § 1 under d. for Provinspostbudene foreslaet den paa Finanslovforslaget for 1895—96 § 6 II. A. 3. a. opførte Lønning af 700 Kr. aarlig, idet man maa holde for, at disse Bude, der ikke siden nævnte Lønningslovs Krafttræden have faaet nogen Lønningsforbedring, af de i nævnte Finanslovforslag paapegede Grunde have et billigt Krav paa den foreslaede højere Lønning. De øvrige Bestemmelser vedrørende disse Bude ere uforandrede.

Med Hensyn til Lovforslaget bemærkes for øvrigt:

Den i § 8 optagne Bestemmelse vedrørende de kvindelige Landpostbude er foranlediget ved, at der gentagne Gange fra disse Funktionærers Side har lydt Klage over, at de ikke lige saavel som deres mandlige Kolleger faa leveret Beklædningsgenstande. At dette ikke er sket, skyldes Vanfærligheden ved at fremstille en passende Uniformbeklædning for de kvindelige Bude; da man imidlertid maa erkende, at disse ikke af denne Grund bør stilles ringere end de mandlige Bude, anser man det for billigt, at der, for saa vidt de ikke faa Uniform, ydes dem en Pengegodtgørelse. Det Beløb, hvorom der vil blive Tale, er for hvert Bud 25 Kr. med 1 eller 1½ Mars Mellemrum efter vedkommende Kutes Længde. Antallet af kvindelige Landpostbude var ved Begyndelsen af indværende Finansaar 44.

Bestemmelsen i § 9, der forandrer Slutningsbestemmelsen i § 10 i Lønningsloven af 1889, tilfigter at gøre det muligt at støtte Alderdoms- og Entesforsørgelsesforeninger for Landpostbude, selv om saadanne Foreninger kun omfatte eller staa aabne for samtlige Landpostbude inden for større Landsdele som Sylland, den fynske Øgruppe og den sjællandske Øgruppe. Der bestaar allerede nu saadanne lokale Foreninger; men det har hidtil stadig stødt paa Vanfærligheder for Budene at faa disse sammenmelte til en hele Landet omfattende Forening, og den Statshjælp, der ved Loven af 1889 stillede Landpostbudene i Udfigt, har derfor ikke hidtil kunnet blive effektiv.

Da man imidlertid ikke nærer Tvivl om, at lokale Foreninger af den anthede Udstrækning ville være i Stand til paa fyldestgørende Maade at gennemføre Sagen, og det derfor maa anses for fuldt forsvareligt at yde Statshjælpen til saadanne, har man af Humanitetshensyn troet ved nærværende Lejlighed at burde fremsætte det her omhandlede Forslag, idet man vilde anse det for meget beklageligt, om den anførte Omstændighed vedvarende skulde forhindre Landpostbudene i at opnaa den paagældende betydningsfulde Understøttelse.

Til Oplysning med Hensyn til Udgifterne til Postbudenes, Postkonduktørernes og Postmestrenes Lønninger, Alderstillelag og personlige Tillæg i Finansaaet 1895—96 meddeles følgende Oversigt:

	a.	b.	c.
	Lønning.	Alderstillelag.	Personligt Tillæg.
	Kr.	Kr.	Kr.
A. Postbude i Kjøbenhavn:			
2 Formænd à 1,600 Kr.	3,200	100	} 3,094
2 Postbude à 1,680 —	3,360	.....	
4 — à 1,564 —	6,256	.....	
5 — à 1,450 —	7,250	.....	
77 — à 1,400 —	107,800	.....	
88 — à 1,200 —	105,600	} 29,650	
88 — à 1,000 —	88,000		
89 — à 800 —	71,200		
B. Postbude ved Provinspostkontorerne i 2den og 3dje Klasse:			
252 Bude à 700 Kr.	176,400	35,900	
At overføre...	569,066	65,650	3,094